

РЕШЕНИЕ

№ 3216

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1201** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Н. Д. Р. срещу решение (без номер) от 08.01.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 10794 от 2019 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, 109 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № F 476665/05.04.2019 г., издадено от Директора на ТД на НАП, [населено място], офис „К. село“.

С оспореното НП на Н. Д. Р. на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО), са наложени две административни наказания „глоба” в размер на по 50 лева или общо в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, във връзка с чл. 3, ал. 3, т. 2, б. „а“ от Наредба Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, неправилно, постановено в нарушение на материалния закон. Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

По време на проведеното по делото открито заседание касаторът се явява лично и

поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юриконсулт Й., която счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В мотивите на решението е прието, че на 12.03.2019 г. по повод подаване на декларация образец № 6 по чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ, с данни за дължимите от него осигурителни вноски за 2016 г. и 2017 г. в законоустановения срок. Крайният срок за подаване на декларацията образец № 6, за 2016 г. е изтекъл на 02.05.2017 г. (30.04.2017 г. е почивен ден), същата е била подадена на 12.03.2019 г. и приета с протокол вх. № 223581901851418/12.03.2019 г. със закъснение от 679 дни. За 2017 г. срокът за подаване на декларация обр. № 6 е изтекъл на 30.04.2018 г. вкл. Същата е била подадена на 12.03.2019 г., приета с протокол с вх. № 223581901851427/12.03.2019 г. със закъснение от 316 дни.

За установеното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F 476665/12.03.2019 г., връчен на соченият за нарушител, който го е подписал с възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административният акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което е отхвърлил жалбата.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: касаторът е бил уведомен надлежно за постановяването на решението, чрез изпращане на съобщение, получено лично на 20.01.2020 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 13.01.2020 г. /вх. № 10011647/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав касационната инстанция.

Сочения за нарушител е санкциониран за неизпълнение на законово задължение по чл. 355, ал. 1 от КСО. По силата на тази разпоредба в приложимата редакция към момента на налагане на наказанието (ДВ, бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) редом до нарушенията на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 8 КСО и на нормативните актове по прилагането им по чл. 355, ал. 1 КСО е добавено включеното

дотогава в чл. 355, ал. 2 от КСО неподаване в срок на декларация с данните по чл. 5, ал. 4 КСО. Така, едва от 01.01.2017 г. след нарочни законодателни промени, чл.355, ал.1 от КСО е разширен, така че да обхваща подаването извън законовия срок на декларация с данните по чл. 5, ал. 4 КСО, като едновременно с това неподаването в срок на декларация е заличено в чл. 355, ал. 2 КСО. С оглед датата на извършване на нарушенията правилно като санкционна норма е посочен чл. 355, ал. 1 от КСО.

В разглеждания казус е безспорно, че касаторът не е изпълнил законното си задължение по чл. 3, ал. 3, т. 2, б. „а“ от цитираната по-горе Наредба /в приложимата редакция/, да подаде декларация образец № 6 до компетентната териториална дирекция на НАП, т.е. еднократно до 30.04. за дължимите осигурителни вноски, като крайният срок за подаване на декларация за 2016 г. е бил до 02.05.2017 г. , вкл., а за 2017 г. до 30.04.2018 г. вкл. Такива декларации са били подадени както следва: за 2016 г. на 12.03.2019 г. със закъснение от 679 дни и за 2017 г. на 12.03.2019 г., със закъснение от 316 дни, т.е. извън предвидените срокове.

С оглед продължителността на времето, през което осигурителят не е изпълнил задължението си, нарушението не може да се счете като маловажно по смисъла на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. В случая се касае за регулиране на обществени отношения, свързани с правилното функциониране на финансовата система и упражняването на специфични функции от страна на държавата. Без значение е, че няма настъпили вредни последици от неизпълнението на задължението за подаване на процесните декларации в законовоустановения срок.

Настоящата инстанция по отношение на размера на двете глоби на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, поради факта, че административно-наказващият орган ги е наложил в минимален размер от по 50 лв. за всяка и приема същите за правилно определени.

Неоснователно е направеното от касатора възражение за неспазване на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Второто предложение на тази разпоредба изрично сочи, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. В случая се касае за нарушение по част трета от Кодекса за социално осигуряване, поради което срокът за съставяне на АУАН за първото нарушение е изтекъл на 02.05.2019 г., а за второто на 30.04.2020 г.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноси, които следва да бъдат присъдени само за участието на негов представител пред настоящата инстанция. За участието му в производството пред Софийски Районен Съд е следвало да бъдат поискани своевременно до края на последното заседание пред този съд.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 08.01.2020 г., постановено по нахд № 10794 от 2019 г. на СРС – НО, 109 състав.

ОСЪЖДА Н. Д. Р., с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТД на НАП, [населено място], на основание чл. 63, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 1201 по описа за 2020 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.